

Beredelseord, tredje söndagen efter Trefaldighet 2017

Tema: Förlorad och återfunnen

Text: [Luk 15:11-32](#)

Vilken av de två sönerna i den här berättelsen identifierar du dig mest med?

Den som lämnade sin far, eller den som stannade kvar?

Liknelsen handlar om ”den förlorade sonen”, och man brukar säga att han som gav sig av hemifrån är den förlorade sonen.

Men egentligen är båda sönerna i berättelsen ”förlorade”.

Han som gav sig iväg till främmande land, han visste inte hur bra han hade det, där hemma hos sin far. Inte förrän han upplevde stora svårigheter förstod han vad han hade lämnat, och vände tillbaka hem.

Han som stannade hemma visste inte heller hur bra han hade det. När hans bror kom tillbaka, och fadern ställde till med fest för att fira honom, då blev han avundsjuk på sin bror.

Svartsjuk.

Missunnsam.

Men vad säger hans far till honom då?

Han säger: ”Mitt barn, du är alltid hos mig, och allt mitt är ditt.”

Allt det som hans bror fick när han kom tillbaka, det hade han själv hela tiden, utan att han förstod det.

Jag vill gärna tro att han då insåg hur bra han hade det, och att han då kunde vara glad åt att han hade fått sin bror tillbaka.

Båda sönerna var förlorade. Båda sönerna fick komma tillbaka. Båda sönerna var lika älskade av sin far.

Vilken av de här två sönerna du själv tänker att du är, så är du alltid välkommen tillbaka till Gud.

När du kommer på avvägar.

När du glömmer hur bra du har det.

Då behöver du bara be Gud om förlåtelse, så är du tillbaka hos honom, och allt är bra igen.